

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Strejcem v exekuční věci

oprávněného: **Statutární město Plzeň**, IČO 00075370
sídlem náměstí Republiky 1/1, 301 16 Plzeň
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Uhlířem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti

povinné: **Jitka Koželuhová**, narozená 17. 2. 1964
bytem Mohylová 1139/55, 312 00 Plzeň

pro 37 837 Kč s příslušenstvím, o námitkách povinné proti příkazu k úhradě nákladů exekuce

takto:

Příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný pověřeným soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb, dne 25. 3. 2026, č. j. 176 EX 2219/17-111 se ruší a věc se vrací soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud celé město pověřil dne 26. 6. 2017 soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, k provedení exekuce podle vykonatelného rozsudku tohoto soudu č. j. 18 C 467/2016-52 ze dne 24. 3. 2017 k vymožení pohledávky oprávněného za povinnou ve výši 37 837 Kč s příslušenstvím, včetně nákladů původního řízení ve výši 8 958 Kč a nákladů tohoto exekučního řízení. Pověřený soudní exekutor vede exekuci pod spisovou značkou 176 EX 2219/17.
2. Povinná podala dne 7. 4. 2026 včasné námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 176 EX 2219/17-111 ze dne 25. 3. 2026, ve kterých uvedla, že je invalidní důchodkyně, je odkázána na pomoc druhé osoby, pohybuje se v doprovodu s pomocí hůlky či chodítka, splácí srážku z důchodu 91 EX 6731/11-13 a zůstává jí minimum, nemůže proto platit další. Je tedy nemajetná, splácí a zůstává jí jen minimum.
3. Exekuční soud přezkoumal napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce podle § 88 e. ř. (zákon č. 120/2001 Sb. v platném znění) a vycházel z toho, že je úkolem exekučního soudu napravit i případná pochybení soudního exekutora, na která účastník exekučního řízení v podaných námitkách výslovně nepoukázal.
4. Napadeným příkazem soudní exekutor ve výroku I. uložil povinnému povinnost uhradit náklady exekuce sestávající z odměny soudního exekutora ve výši 2 000 Kč dle § 5 a § 6 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. (exekutorský tarif), náhrady paušálně určených hotových výdajů ve výši 3 500 Kč dle § 13 odst. 1 téže vyhlášky, dále hotové výdaje mimo paušál ve výši 500 Kč, ohledně kterých soudní exekutor v odůvodnění napadeného příkazu uvedl, že se jedná o další náklady na vedení exekuce ve výši 500 Kč dle § 55 odst. 8 e. ř. ve spojení s § 12 odst. 4 exekutorského tarifu, dále byla připočtena 21 % DPH z těchto položek ve výši 1 260 Kč, celkem 7 260 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Šmídová.

5. Ve výroku II. uložil soudní exekutor povinnému uhradit náklady oprávněného, které určil částkou 3 037,10 Kč, sestávající z odměny za právní zastoupení oprávněného v tomto exekučním řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., včetně režijních paušálů a DPH a zálohy na další vedení exekuce ve výši 605 Kč (500 Kč + 21% DPH).
6. Příkaz k úhradě nákladů exekuce musí podle § 88 odst. 2 písm. g) e. ř. obsahovat mimo jiné výši zaplacené zálohy, případně její vyúčtování a odůvodnění vyúčtování.
7. Ust. § 12 odst. 4 exekutorského tarifu stanoví výši zálohy na další vedení exekuce částkou 500 Kč. Dle obsahu spisu soudního exekutora oprávněný na výzvu exekutora ze dne 19. 10. 2023 učiněnou dle § 55 odst. 7, 8 e. ř. v souvislosti se splněním podmínek o tzv. bezvýslednosti exekuce uhradil zálohu na další vedení exekuce ve výši 605 Kč, tj. 500 Kč včetně 21% DPH. Skutečnost, že oprávněný tuto zálohu uhradil, soudní exekutor uvedl v napadeném příkazu k úhradě nákladů exekuce a zohlednil ji jako součást nákladů oprávněného v této exekuci. Exekutor však v napadeném příkazu neuvedl, zda byla tato záloha zcela spotřebována, případně v jaké výši byla spotřebována, když spotřebovaná část zálohy se stává nákladem oprávněného a o tuto částku jsou navýšeny náklady oprávněného a sníženy náklady exekuce. Soudní exekutor naproti tomu v napadeném příkazu nevysvětlil, z jakého důvodu částku 500 Kč včetně DPH představující právě zálohu na další vedení exekuce zahrnul mezi náklady exekuce jakožto své hotové výdaje vynaložené mimo paušální náhradu hotových výdajů. Neuvedl o jaké konkrétní hotové výdaje se jedná ani z jakého důvodu tuto částku zahrnul mezi náklady exekuce vedle paušální částky hotových výdajů ve výši 3 500 Kč dle § 13 odst. 1 exekutorského tarifu, přestože ustanovení § 13 odst. 2 této vyhlášky stanoví, že překročí-li výše hotových výdajů exekutora účelně vynaložených v souvislosti s prováděním exekuční činnosti částku 3 500 Kč, náleží mu místo náhrady podle odst. 1 náhrada hotových výdajů v plné výši a tyto náklady je exekutor povinen prokázat, což znamená i přesně uvést jejich výši a popsat, o jaké náklady se jedná v odůvodnění příkazu k úhradě nákladů exekuce.
8. Vzhledem k tomu, že tyto náležitosti napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce neobsahuje, rozhodl exekuční soud o jeho zrušení a věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu postupu.
9. Pokud se jedná o obsahovou stránku námitek povinné proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, nutno konstatovat, že nemajetnost povinné ani její zdravotní situaci nelze při přezkumu příkazu k úhradě nákladů exekuce zohlednit. Jedná se o důvody, které by mohla povinná uplatnit v rámci podání návrhu na zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř., tedy z důvodu své nemajetnosti. Takový návrh však povinná aktuálně nemůže úspěšně uplatnit s ohledem na obsah ust. § 55 odst. 11 e. ř., a to po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce po složení zálohy oprávněným na další vedení exekuce, což je v daném případě do 3. 11. 2026.

Poučení:

Poučení proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Plzeň 4. června 2026

Mgr. Petr Strejc v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Šmídová.